DE WERKER

N° 5 SOCIALISTISCH STRIJDBLAD. September 41

ZOOLANG DE GEEST NIET STERFT, IS NIETS VERLOREN!

Het was in Februari 1934, terwijl te Weenen de kanonnen van Dollfuss tegen arbeiderswoningen vuurden. Op een groote volksvergadering sprak Kamiel. De laatste woorden van zijn rede klinken mij nog in de ooren: "Kameraden, éénmaal komen wellicht ook voor ons de uren van beproeving, gevaar en strijd. Ik hoop, dat gij dan, zooals die van het Roode Weenen RECHT ZULT STAAN!" In de oogen van de duizenden, door 's leiders woord bezield, was duidelijk te lezen: "De beweging kan op ons rekenen!"

Vandaag ondergaan wij de dubbele verdrukking van den buitenlandschen vijand en van een binnenlandsch fascisme dat des te hatelijker lijkt, omdat we het, hadde 't niet den steun der vreemde bajonetten, in België nog even machteloos weten als vóór den oorlog. De ons voorspelde zware uren zijn aangebroken. WIJ, al degenen die zich geschaard hebben rond "De Werker" en de andere socialistische sluikbladen; al degenen die ijveren in de illegale komiteiten-; al degenen die [illegible]pen, op honderd verschillende wijzen, om den grondslag te leggen voor een nieuwe, verjongde socialistische beweging, wij herinneren ons de stille belofte van dien meetingavond, zeven jaar geleden: WIJ STAAN RECHT!

Helaas, er zijn er, die toen naar Huysmans hebben geluisterd, maar die hem niet verstonden. Er zijn er, wier luidkeels uitgeschreeuwde bewondering voor den moed en den opofferingsgeest en de karaktervastheid van de Oostenrijkers en later van de Spanjaarden, niets anders kan geweest zijn dan geveins en huichelarij, vermits moed, opofferingsgeest en karaktervastheid begrippen blijken, die teneenmaal buiten hun bereik liggen. Voorzeker: zij wanen zich nog altijd socialisten. Maar zij buigen den nek, zij krommen den rug; fliklfooien en pluimstrijken voor de heeren van den dag is niet beneden hun waardigheid; telkens wanneer nieuwe verloocheningen van hen worden geëischt, weten ze hun geweten zoover te rekken, tot ook die er nog bij kunnen. Ze hebben, ter verontschuldiging van hun aansluiting bij fascistische of half-fascistische organismen en van hun gekonkelfoes met volksvijandig gespuis, één eeuwige uitvlucht: "Wij trachten te redden, wat nog te redden is!"

Arme, verdoolde dutsen; zwakke naturen, voor zoover ze geen doodgewone verraders zijn! Weten zij niet, zij, die een nieuw refreintje hebben gevonden voor het oude liedje van "het kleine kwaad"-; weten zij niet, dat zij heelemaal niets redden; integendeel, dat zij, indien wij er niet waren om dat te verhinderen, het laatste zouden helpen vermoorden, dat van onze oude, schoone socialistische beweging nog niet dood is? Zijn het gebouwen die moeten gered worden? Zijn het lessenaars, en fichebakken en archieven? Ja, zijn het zelfs bondkassen? Neen, het is DE GEEST DIE ONS EN ONZE VOORGANGERS HEEFT BEZIELD! De geest van opstandigheid tegen de verdrukkende machten. De geest van verzet tegen politiek en sociaal onrecht. De geest, die gemaakt heeft, dat ontelbare arbeiders over heel de wereld bewust zijn geworden van hun lotsverbondenheid; dat millioenen zware offers hebben gebracht en vele duizenden zijn gestorven voor onze grootsche idee. Ware die geest er niet geweest, zij zouden nooit gebouwen, noch lessenaars, noch fichekasten, noch archieven, noch bondskassen gehad hebben, want zonder hem had zelfs de sterkste leider geen drie steenen op mekaar gekregen en had geen van ons allen bij meer dan een dozijn menschen gehoor gevonden. Als wij morgen niets meer zullen

hebben dan hem,zullen wij nog rijk zijn en dan is de hoop niet verloren,dat na den oorlog andermaal leven wordt geblazen in machtige organisaties.Hoeveel stoffelijke schade wij ook mogen geleden hebben,die zal spoedig hersteld zijn.Of denkt men,misschien,dat het arbeidende volk niet bereid is,om nieuwe offers te brengen,als het maar zeggen kan:DE SOCIALISTEN,DIE HEBBEN ONS NOOIT VERRADEN!ZIJ STONDEN AAN ONZE ZIJDE,TOEN WIJ GETRAPT EN GESLAGEN EN GETERGD WERDEN.ZIJ WAREN ONZE EENIGE VERDEDIGERS,EN ONZE VIJANDEN HEBBEN IN HEN HARDNEKKIGE TEGENSTANDERS GEVONDEN.HET SOCIALISME,DAT IS ONS VLEESCH EN BLOED!

"Het is de geest",zei Schiller,"die zich een lichaam bouwt."Zoolang de socialistische geest niet sterft,kan de beweging die erdoor gedragen werd,uit de huidige beproeving gelouterd te voorschijn treden,zooals de wondervogel Feniks telkens weer verjongd opstond uit zijn asch. Ondanks de lauwen,de zwakken,de wankelmoedigen,de afvalligen,zullen DEGENEN DIE WETEN RECHT TE STAAN,erover waken dat de vlam niet wordt gedoofd.Vermits voorbeelden,wekken,zijn zij ervan overtuigd,dat weldra alle ware socialisten rond hen zullen geschaard zijn,VOOR EEN NIEUW VERTREK!

Homonovus.

Een Vrije Vakbeweging.

Bij het ter pers gaan vernemen wij de stichting van de "Vrije Vakbeweging van België".Eenige jonge vakbonders hebben de koppen bijeengestoken en besloten over te gaan tot de stichting van hoogervermoemde groepeering.Zij hebben den huidigen toestand onderzocht en vastgesteld,dat de Unie,waarover wij het reeds dikwijls hadden in ons blad, ingericht is door de bezettende overheid en eenige knechten daarvan, dat deze bovendien in dienst staat van de Duitsche overheid en zich alleen voor den schijn bekommert over de arbeidersbelangen.De toestand van de werklieden,is uiterst erbarmelijk en velen zien zich verplicht,door dwang,honger of ellende naar Duitschland of Frankrijk te gaan werken.Buiten de klandestiene bladen,houdt zich niemand met de miserie van de arbeiders bezig.De bezettende overheid eenerzijds en ons patronaat anderzijds,buiten om ter meest uit en het is steeds de kleine man die het gelag betaalt.Deze had vroeger zijn vakbond die hem verdedigde,maar door het verraad van de uniemannen,is aan alle eerlijke vakbondleiders verboden om nog te fungeeren.Alleen de Unie mag van de Duitschers blijven,omdat deze van hen is en in hun dienst staat. Wetende dat de vroegere leiders die oprecht gebleven zijn,streng in oog worden gehouden en weinig kunnen doen,hebben eenige jongeren de vrije vakbeweging van België gesticht.Hun doel is,de arbeiders bij te staan waar het mogelijk is,hun slechte toestanden aan te klagen en naast hen te staan in hun strijd voor een beter bestaan.Verder zullen zij zich bezighouden met het opmaken van een programma van eischen voor na den oorlog;alsmede met het leggen van de basis van de nieuwe vrije vakbeweging om onmiddellijk gereed te zijn bij de bevrijding van ons land.
Wij komen op deze stichting terug.

Nicodemus.

VAARWEL, HANSEN EN VIKSTROEM.

Op 11 September j.l. werden te Oslo de socialistische vaksvereenigingsleiders Hansen en Vikstroem gefusilleerd omdat zij het, ondanks de Duitschers en de Quislings, hadden aangedurfd de taak te vervullen waarvoor de arbeiders hun vrij tot hun aanvoerders hadden gekozen: zij waren aan het hoofd van hun makkers toen deze staakten voor handhaving van hun recht tot een menschwaardig bestaan. De Noorsche werkende klasse zal Hansen en Vikstroem nooit vergeten, maar ook wij, die deze dappere mannen nooit hebben gekend, zullen hun nagedachtenis vereeren, want zij zijn gevallen voor de zaak die wij allen dienen.

C.2.G.M.

BELGISCHE VEENSOLDATEN.

Velen herinneren zich nog den afschuw waardoor ze indertijd bekropen werden bij de lezing van een verschrikkelijk Duitsch boek: "De Veensoldaten", waarin het leven in het Hitleristisch koncentratiekamp wordt geschilderd.
Weet gij, dat wij thans ook Belgische veensoldaten hebben? Dat te Breendonk, te Hoei en nog elders, koncentratiekampen bestaan, die voor Dachau, Oranienburg en Langermoor niet moeten onderdoen? Dat nieuwe kampen worden georganiseerd, omdat onze beschermers eraan denken uit een vrijheidslievend volk een nieuwe lichting "Moorsoldaten" te mobiliseeren? Dat talrijke socialisten, o.w. de volksvertegenwoordigers Delbrouck, Bouchery, Fromont, Brunfaut, Fischer, samen met den communist Lahaut, den katholieken oud-minister Pholien en zijn liberalen gewezen kollega Dierckx, reeds behooren tot degenen die weken of maandenlang in deze kampen werden opgesloten en mishandeld?
Ge weet dat wellicht niet. De moffenpers schrijft er niet over. Die heeft te veel plaats ruimte noodig om te bewijzen dat de "beschermers" ons eten brengen, instee van het weg te halen. Maar in de illegale "Libre Belgique" vonden we volgende waarheidsgetrouwe schildering van het leven onzer Belgische veensoldaten in het beruchtste koncentratiekamp in onze gewesten, Breendonk bij Willebroek:
"De gevangenen dragen een oud Belgisch uniform. 's Morgens opstaan te 5 uur. Vijf minuten, om aan natuurlijke behoeften te voldoen. Wie dan niet klaar is, moet zijn kleeren maar bevuilen. Als ontbijt, een klein stuk brood. Dan begint het werk. Acht man moeten wagentjes van twee ton een lichte maar lange helling opduwen. Degenen die uitgeput zijn of vallen, krijgen twee of drie minuten om uit te rusten. Ofwel zet men hen in een hoek, om steenen te kloppen. Zieken en gekwesten moeten zichzelf verzorgen. Er is geen infirmerie. Een geliefkoosde pijniging vinden de Duitschers, de gevangenen rechtop voor een muur te zetten, volkomen onbeweeglijk en met den neus op twee vingeren afstand van de steenen. Wie beweegt wordt door de bewakers hardhandig met het gezicht tegen den muur geduwd. Een andere straf: urenlang met een zwaren voorhamer op een stuk rail slaan. Soms wordt een kruiwagen geladen. Dan neemt de bewaker er het wiel af, en moet de gevangene duwen! De Belgen worden niet geslagen, maar de Joden ranselt men als honden met knuppels. Op zekeren keer was het oog van een Jood door een slag uit de oogholte gesprongen, maar de man moest voortgaan, zijn wagentje te duwen. De Joden worden van de Belgen onderscheiden door een witten band met wit vierkant, die zij op den rug dragen. 's Middags heeft men vijf minuten om een kom gloeiend brouwsel naar binnen te werken. 's Namiddags, oefening: in positie staan, halve draai, enz. Ook veelvuldige toepassing van de hooger beschreven pijnigingen voor den muur. Als het regent moeten de gevangenen hun nat pak aanhouden en op het lijf la

drogen.'s Avonds, te 6 uur,avondmaal:een homp brood en een kom warm water;na veertien dagen gevangenschap krijgt de opgeslotene om de vier dagen een soeplepel marmelade.Van 7u. tot 7u.30 blijven de gevangenen in de kazematten,waar het water van de muren druipt. Na de lichtdemping is de pijniging niet afgeloopen,want van 8 uur af is er ieder uur een ronde,gedaan door kerels die schreeuwend en fluitend door de gangen loopen,zoodat het onmogelijk is,langer dan één uur aan een stuk te slapen.De kommandant van het kamp is een officier der S.A.,die de mannen bij iedere gelegenheid toeschreeuwt en beleedigt.Een ongelukkige,die zijn vrouw had toegewuifd,welke hij buiten het kamp had gezien,werd gefusilleerd.De gevangenen moesten voor zijn lijk defileeren.Wie uit deze hel weggeraakt,wordt voor zijn vertrek aan nieuwe zedelijke en lichamelijke martelingen blootgesteld. Het komt niet zelden voor,dat gevangenen sterven van uitputting en aan de gevolgen van mishandelingen of in het kamp opgedane ziekten. De in vrijheid gestelden moeten een papier teekenen,waarin zij beloven,niets tegen de Duitschers te zullen ondernemen en niets te vertellen wat zij in het kamp gezien hebben".

Scrutator.

KARDINAAL VAN ROEY ANTWOORDT AAN "DE WERKER".

In ons vorig nummer hebben wij gevraagd,dat de Belgische kerkelijke overheid duidelijk haar houding zou bepalen jegens het nationaal-socialisme en jegens de drijverijen van rexistische en Vlaamsch-nationalistische geloovige fascisten.Op een bijeenkomst van de katholieke Jeugd te St.Kathelijne Waver heeft de aartsbisschop van Mechelen thans een toespraak gehouden,waarin hij verklaarde:"HET IS AAN KATHOLIEKEN NIET TOEGELATEN,MEE TE WERKEN AAN DE INVOERING VAN EEN REGIEM VAN VERDRUKKING;DE KATHOLIEKEN,ALLE KATHOLIEKEN ZIJN VERPLICHT,MEE TE HELPEN OM ZULK REGIEM TE VERHINDEREN;HET IS VERBODEN, SAMEN TE WERKEN MET DEGENEN DIE DERGELIJK REGIEM AAN ONS LAND WILLEN OPLEGGEN".
Twee vaststellingen dringen zich op,in verband met deze verklaring, die wij kunnen beschouwen als een antwoord op de vraag van "De Werker"
Primo:kardinaal Van Roey is een moedig man.
Secundo:er zijn in België vele slechte katholieken.

"DIE STIMMUNG".

De "Brüsseler Zeitung" van 24 Augustus bevatte een artikel over "Die Stimmung",de stemming van het Duitsche volk.Wij vernemen erin,dat de Duitschers morren en ontevreden zijn,dat zij kritiek uitoefenen op de "file" voor den tabakswinkel en den groentenhandelaar vijandig aankijken,die zijn klienten koejonneert.Zij zijn ook kwaad op degenen die hamsteren of schoenen voor hespen verwisselen.Het leven is geen paradijs in Duitschland en men heeft er geen overvloed,doch kleine en groote zorgen "schrijft de "Brüsseler".En de Duitsche krant spreekt ook over degenen die in het Oosten wallen,en wier doodsberichten thans iederen dag veelvuldiger beginnen te verschijnen.
Duitschland geen paradijs?Maar wat pogen de redakteurs van "Volk en Staat" en andere Vlaamsch-Nationale vakantiegangers onze menschen dan wijs te maken?

VROEGER EN NU.

Vroeger schreeuwden de fascisten van alle kleur en geur tegen de vergoedingen die aan politieke mandatarissen werden toegekend voor hu werk als burgemeester of schepen.Thans hebben V.N.V. in Vlaanderen en Rex in Wallonië van de Duitschers en van M.Romsee gedaan gekregen dat een paar honderd fascistische burgemeesters werden aangesteld. Metoen zijn de vergoedingen niet groot genoeg meer en verhoogt men de wedden der burgemeesters tot bedragen die schommelen tusschen 12.000 en 100.000 Frank.

Vroeger huilden onze fascistjes dat er te veel ambtenaren waren en dat de bureaukratie ons de oren van den kop vrat.Maar er zijn nooit zooveel bureaukraten benoemd geworden als sedert het aanbreken van den tijd der onvolprezen "nieuwe orde".De Nationale Landbouw- en Voedingskorporatie,waarvan de V.N.V.er Piet Meuwissen baas is,meldt met fierheid dat zij ongeveer 10.000 fonktionnarissen in dienst heeft en het Kommissariaat van Hooge Prijzen en Lage Loonen,geleid door den V.N.V.er Beeckman heeft er ook een paar duizend.Wij zwijgen dan nog van de ontelbare kontroleurs van alle slag,van de referenten, de pseudo-deskundigen en de hongeradvokaatjes die in massa in de staats-,provincie en gemeentediensten werden gestopt door de nieuwe heeren.
De lezer trekke zijn konklusies zelf.

DE STRIJD TEGEN DE PLOETOKRATIE.

Het is wel verstaan,dat de heeren van de "nieuwe orde" een strijd op leven en dood voeren tegen de ploetokratie.De moffenpers schrijft iederen dag lange artikels vol van anti-kapitalistische dreigementen en zoogezegde "socialistische verklaringen".Maar in werkelijkheid hebben de kapitalisten het nooit zoo goed,en de arbeiders het sedert lang niet meer zoo slecht gehad als thans.En onder de kapitalisten zijn het nog de grootste,de echte ploetokraten,die het 't allerbest hebben.Zij zijn dikke vriendjes met de Duitschers en zij krijgen van de Vlaamsche en Waalsche heeren der "nieuwe orde" alles gedaan. Trouwens:meestal bezetten zij in de nationale korporaties,warencentrales en dergelijke nieuwgeordende organisaties,de kommandoposten, zoodat zij ongestoord voor hun zak kunnen zorgen en in een deugd hun minder begunstigde vroegere konkurrenten den nek kunnen afsnijden.

Vandaag willen wij maar twee voorbeelden geven.De man van de groepeering "Vleesch" der "Nationale Landbouw- en Voedingskorporatie" is zekere Molitor,zoon van een ingeweken Duitscher (geweldig "nationaal" niet?)De man stelt de prijzen van het geslagen vleesch vast.Hij bepaalt ook de prijzen van het vleesch in blikken.Maar hij is zelf fabrikant van vleeschwaren en bezorgt aan zijn fabriek "Orico" te Mortsel,de grootste bestellingen.Zoodat hij in feite ZIJN EIGEN WINST MAG BEPALEN!Is het dan verbazend,dat volgens zekere kwatongen,M.Molitor sedert eenigen tijd bijna HONDERDDUIZEND FRANK PER DAG verdient, dan wanneer zijn fabriekje voor den oorlog op het springen stond.

Het tweede voorbeeld is dat van den Naamschen grootnijveraar Materne, confituurfabrikant.Ook hij regelt alles voor zijn korporatie.Hij koop bv. al het benoodigde fruit aan,voor alle fabrikanten.Maar het fruit van M.Materne reist per spoor of vrachtauto,terwijl dat van de konkurrentie per lichter wordt besteld en rot ter bestemming komt. M.Materne weet het ook zoodanig te regelen,dat zijn konkurrenten suiker krijgen als ze geen fruit hebben,en dat ze,wanneer ze wel fruit konden bemachtigen,niet aan suiker geraken.In de fabriek van M.Materne,evenwel,loopt alles gesmeerd en komen de millioentjes zacht binnen.

C.W.O.II C.2.G.M.

~~Ge moet niet vragen~~,hoe bang de ploetokraten zijn,als ze hun kollega's op dergelijke wijze zien te werk gaan, en bovendien door de Duitschers,den kommissaris van Lage Loonen en Hooge Prijzen en de Unie van Hitlerknechten,Gelukzoekers en Arrivisten,bevrijd worden van de zorgen die zij in normale tijden kannen door de schuld van die verdomde socialisten en die smerige syndikaten.

EEN HISTORIE VAN 24 MILLIARD....OF DE WASSENDE VLOED DER ASSIGNATEN.

Tijdens de jaarlijksche vergadering der aandeelhouders van de Nationale Bank,op 25 Aug.j.l.,heeft de nieuwe Goeverneur,M.Goffin,aan de aanwezigen,die hun ooren niet konden gelooven,het volgende verteld:

De Duitschers zijn ons,in de "clearing" vijf milliard driehonderd millioen schuldig voor goederen die zij hier gekocht hebben,maar nog niet betaald.De Nationale Bank bezit bovendien voor drie milliard vijfhonderd millioen briefjes van de "Reichskreditkassen",waarmee de Duitsche soldaten hier alles leeggehaald hebben.Dit bedrag zou door de Duitsche overheid moeten vergoed worden,maar dat gebeurt niet.Bovendien hebben wij,in het afgeloopen jaar,vijftien milliard moeten betalen als bezettingskosten.Zoodat ons klein landeken in ongeveer vijftien maanden de som van BIJNA VIER EN TWINTIG MILLIARD heeft moeten aftellen aan zijn machtige "beschermers".In dit bedrag zijn nog niet meegerekend, het milliard dat de Duitschers van de Nationale Maatschappij der Spoorwegen eischten,noch de bedragen (reusachtige sommen!) der rechtstreeks langs de gemeenten gedane opeischingen voor het bezettingsleger!!!

Is het,in die omstandigheden,eenerzijds verbazend,dat er in ons land letterlijk niets meer te krijgen is,en anderzijds,dat de waarde van ons geld dreigt tot beneden zero te zinken?Wie regelmatig de weekstaten van de Nationale Bank leest,merkt,dat de bankbillettenpers ononderbroken drukt.Iedere week komen er van 300 tot 600 millioen frank briefjes bij;de totale circulatie bedraagt alreeds bij de vijftig milliard en als het zoo voortgaat,zullen de assignaten van de Fransche Revolutie nog waardevolle papieren zijn,vergeleken bij hetgeen men thans als betaalmiddel uitgeeft.

Waarom schrijft onze nationale ekonomist Rik de Man,die al deze dingen zoo goed kende toen hij nog socialist was,eens geen artikel over deze stelselmatige uitplundering en verarming van België.Dat zou hem wat schooner staan,dan het verdacht maken van oude kameraden, die zijn leugens niet kunnen beantwoorden.

BLITZKRIEG...UND KEIN ENDE!

...De "blitzkrieg" is twee jaar oud.En het komt ons voor,dat hij ternauwernood voor goed begonnen is.Vóór Tobroek zitten de Duitschers en de Italianen samen al bijna een half jaar te "blitzen" en de Engelschen gaan nog niet loopen.Odessa wordt al van in de eerste week van Augustus belegerd.En tot overmaat van ramp:de nazi's zijn er,ondanks alle "blitzmethoden" niet ingeslaagd,het rekord van Napoleon's Russischen veldtocht te kloppen.De Korsikaan vertrok in 1812 bijna op denzelfden datum naar het hartje van Rusland als Hitler in 1941: op 24 Juni stak hij de Niemen over,dan wanneer de Führer daar op 22 Juni mee begon.Maar Bonaparte was op 14 Juli te Moskou,terwijl Adolf op dien datum nog ver van kant was.Op 9 Oktover 1812 begon voor den Franschen Keizer de noodlottige aftocht,die hem zijn "Grande Armée" en zijn kroon zou kosten.Er is geen vergelijking mogelijk,schreeuwen

de Duitschers nu,nadat zij,in het begin van den oorlog,toch zoo fier waren omdat zij de Beresina al bereikt hadden.Inderdaad:de voetgangers, de ruiters en de troswagens van Napoleon en de tanks, de vrachtauto's en de vliegtuigen van de Wehrmacht kan men niet vergelijken;we vergelijken alleen hun snelheid, en komen tot de vaststelling, dat de rapsten eigenlijk de traagsten zijn.En we beginnen ons ook met zekere vrees af te vragen,of we met Hitler niet zijn ingescheept voor een soort honderdjarigen "blitzkrieg".

Orp-le-Grand.

Gij kent ze nog niet,de geschiedenis van Orp-Le-Grand? Gij hebt er niet van gehoord, gelezen? Daarvoor moet ge een achte attentistische dwaeskop zijn.Welnu laat u op de hoogte brengen en luister.De Unie, de eenig zalige aller vakbonden bij de genade van onzen bezetter-beschermer en met den zegen van groot-socialist De Man,heeft in Orp-Le-Grand (dat ligt in Waalsch Brabant,o gij onwetende!) 300 leden gewonnen.300 metaalbewerkers,die nooit gesyndikeerd waren,die bijgevolg- mijnheer Pierre Hubermont heeft er naief den nadruk op gelegd, niet bedorven waren door het oude syndikalisme,zijn toegetreden tot de Utmi,spontaan en in blok.En,zoo schrijft een der Utmiknechten in Le Travail-weekblad,feit zonder voorgaande in het syndikale leven, deze arbeiders hebben dat gedaan met geestdrift en ze hebben verklaard dat deze toetreding de schoonste dag in hun leven was.En ziedaar het groote feit,dat men geblokletterd heeft.Welke conclusie kan hieruit getrokken worden?

1. Dat de Utmi inderdaad met den dood moet worstelen om zoo alle zin voor maat verloren te hebben.

2. Dat de heeren,die in de Utmi genadebrood eten,bewust en zonder eenig gevoel voor piëteit een grootsche periode van geestdriftigen strijd,vol opoffering en spontaniteit,miskennen.

Daarom roepen zij over deze 300,die-dit weze op zijn minst aangestipt-zeer laat tot vakbeweging komen en welke dan nog! En daarom zwijgen zij, moeten zij zwijgen over de tienduizenden,ja tienduizenden, gij weet het heeren,die vroeger syndikalist waren uit vrijen wil en u thans uit vrijen wil laben stikken! En dat feit,heeren,dat heet niet "Orp-le-Grand",dat feit heet eenvoudig:De trouw aan een schoon en grootsch ideaal:"De vrije arbeidersbeweging". En over dat feit jubelen wij!

Fidelius.

Gebroken armen en beenen.

-In de Brusselsche Marollen werden een aantal heerschappen van de Zwarte Brigade van het V.N.V. door de Ketjes zoodanig toegetakeld dat ze eerst door de politie in bescherming-,en daarna door de dokters van St.Pietersshospitaal onder handen moesten genomen worden.

-De Vlamen kregen een aantal rexisten vóór hun vertrek naar het antibolsjewistisch legioen een duchtige rammeling.

Dat alles,op afkorting.Want de groote kloppartij is pas voor na den oorlog!

Nuttige adressen.

Socialisten die over vrijen tijd beschikken,kunnen hem altijd nuttig gebruiken met het zorgvuldig bijhouden der adressen van de heeren der Zwarte Brigade,de rexistische wacht,het Vlaamsch legioen,het antibolsjewistisch legioen,de Waffen-S.S.,de fascistische jeugdgroepeeringen,de leiders en leidertjes der verschillende verradersklieken,de fameuse Unie van Hitlerknechten,Gelukzoekers en Arrivisten inbegrepen. Ze zullen den eenen of den anderen dag van pas komen.

De Duitsche en Belgische Pers.

Er bestaan in België een tiental dagbladen,waarvan de redakteurs schrijven zooals door de Duitsche "Propagandastaffel" wordt gekommandeerd:"De Dag","Het Algemeen Nieuws","Le Soir","Le Nouveau Journal","Volk en Staat" en alles wat ge op straat koopen kunt.Dat is de Duitsche pers in 't Vlaamsch en in 't Fransch.
Maar er bestaan in België ook MEER DAN VIJFTIG illegale week-en maandbladen (waaronder een tiental socialistische) waarvan de redakteurs ijverig door de Gestapo worden opgezocht en waarvan ge de exemplaren slechts van vertrouwde kameraden kunt bekomen.
Dat is de WARE BELGISCHE PERS... en ze wordt verduiveld druk gelezen.

Schielijke dood.

Een dezer moffenbladen,waarover we 't hierboven hadden,heeft de pijp aan Marten gegeven en is na een kortstondigen,maar,naar we vernemen, smartelijken aanval van "acuten boycot",het eeuwige ingegaan.Het is, of beter,het was "Le Travail" van Rik de Man.Opgericht om de advocaat van "de Utmi" te wezen,heeft het blad het niet eens zoo lang kunnen rekken om samen met de fameuse Unie te verdwijnen.Wanneer men weet,dat ook deze op haar laatste beenen loopt,dan kan men ongeveer gissen,hoelang het triestige naamgenootje,dat het dagblad "Le Travail" als weekblad poogt op te volgen den hoop onverkochte moffenbladen zal kunnen helpen vergrooten.

Hartelijk dank!

Verschillende kameraden gaven reeds gevolg aan onzen oproep,voor financieelen steun.Wij danken hen oprecht hartelijk;te meer daar wij weten,dat vele van deze kleine bijdragen soms met de grootste moeite kunnen gemist worden.Hier spreekt weer dien echten ouden geest van solidariteit en opofferingsgezindheid.Als ge het kunt,volhouden kameraden!En voor diegene,die ons wenschen te helpen,maar den weg nog niet vonden,vragen wij,nog wat geduld te oefenen.Zij begrijpen wel, dat wij er geen gewonen bode kunnen op na houden.De een of andere dag komen zij echter wel in aanraking met een onzer vertrouwensmannen,dien zij dan regelmatig een kleine bijdrage,waarvan ze het bedrag zelf vaststellen,kunnen toevertrouwen.Dit alles geschiedt, ge hebt dat nu wel begrepen,in vertrouwen van man tot man.

DE WERKER heeft slechts een beperkte oplage.
Daarom:werp dit nummer niet weg,maar geeft het door aan betrouwbare personen.Wanneer eenieder dat op zijn beurt doet,bereiken wij het resultaat van een blad met groote oplage.Onthoud daarbij, dat ge nooit vertelt van wien ge het blad ontvangen hebt.
DE WERKER is ook arm ; indien ge ons financieel kunt steunen, laat het niet na!

C.W.O. II C 2 G.M.